

Pass på särkrivningar!

Sitter du och funderar på om två på varandra följande ord ska skrivas separat eller sättas ihop? Då är du inte ensam! Många studenter särkriver sammansatta ord i dag, kanske till följd av påverkan från engelskspråkiga källor. Särskilt långa, innehållsrika sammansättningar blir gärna särkrivna. Några exempel är:

forsknings perspektiv
högstadié elever
metod utveckling
korrekturläsar strategier
meningsbyggnads fel

Hur avgör du om orden ska sitta ihop eller inte?

- 1) **Lyssna på orden.** På svenska uttalas sammansatta ord med en särskild accent. ”En skum tomte” har betoning på både ”skum” och ”tomte”, medan ”en skumtomte” har huvudbetoningen på efterledet ”tomte”.
- 2) **Klargör för dig själv vad det är du skriver om.** Är du osäker på hur du ska skriva, tänk på vad det är som avhandlas i texten. Är det exempelvis en viss distans (det vill säga avstånd) du skriver om och ett arbete, vilket som helst? Eller är det en särskild typ av arbete, nämligen ett som kan utföras från en annan plats än arbetsplatsen? I så fall ska orden *distans* och *arbete* sitta ihop – *distansarbete*.
- 3) **Prova att sätta det första ordet i bestämd form.** Fungerar det? ”Högstadiet elever” låter inte alls bra, eller hur? ”Meningsbyggnadens fel” kan närmast uppfattas som att du skyller något på en viss meningsbyggnad. Det är ett tecken på att orden ska sitta ihop. Skriv i så fall ”högstadiéelever” och ”meningsbyggnadsfel”.
- 4) **Sätt båda orden i plural.** I exemplet med ”en skum tomte” får du ”skumma tomtar”, vilket ju låter helt fel, eftersom julgodiset heter ”skumtomtar”.

Lycka till med din text!